

CURVES

OL'GA BLEYOVÁ

LUDMILA HRACHOVINOVÁ

DEC 2021 - FEB 2022

FOG

Koncepcia výstavy týchto dvoch autoriek, generácie i vyjadrovacími umeleckými formami odlišných, vychádza z jedinečného styčného bodu, ktorý nachádzame v ich dielach v istej fáze tvorby. Ide o hľadanie miery abstrakcie pri zachovaní rozpoznateľných figuratívnych prvkov. Fotografie Oľgy Bleyovej, ktorá zomrela v roku 2019, predstavujú uzavreté dielo, ktoré zahŕňa portréty, reportáže, zátišia atď. Ale najznámejšie sú ženské akty. Venovala sa im kontinuálne a možno v nich sledovať premeny v prístupe. Všetky majú ale spoločnú snahu o zjednodušenie podoby tela na akúsi esenciu, ktorá bude ešte stále identifikovateľná a bude niesť posolstvo ženskej krásy (vo všetkých možnostiach ponímania). V zásade môžeme v Bleyovej aktoch nájsť dve paralelné línie tohto procesu zjednodušovania. Jedna je skôr grafická, pracuje s obrysom kríviek tela a eliminuje ich až do dvojrozmerného efektu, pričom svetlo a tieň limituje temer len na bielu a čiernu. Tá druhá línia pracuje so svetlom a tieňom sochárskym spôsobom, škála sivej vykresluje hmotu ľudského torza a priznáva jej trojrozmernosť. Treba povedať, že tieto dve línie neexistujú vedľa seba oddelene, ale často sa prestupujú v jednom diele. Autorka s nimi experimentuje, aby našla stále nové spôsoby abstrahovania ženskosti – od subtilnosti po sošnosť, od sústredenia pohľadu na výrez tela po kompaktnú kompozíciu v zrkadlovom zdvojení.

Kým o aktoch Oľgy Bleyovej môžeme s určitou presnosťou povedať, že nimi prezentujeme jednu časť z jej najcharakteristickejších diel, proces tvorby Ludmily Hrachovinovej ako predstaviteľky mladej, respektíve mladšej strednej generácie umelcov je stále otvorený novým výrazovým prostriedkom naprieč výtvarnými médiami a práve vystavené sadrové sochy naznačujú nové smerovanie. Hrachovinová sa na umeleckej scéne uviedla ako maliarka, pričom sa pre ňu stali typické presahy do performance. Vo svojich veľkoformátových plátnach demonštrovala príklon k abstrakcii s jemnými náznakmi antropomorfných tvarov akoby vytrhnutých z kontextu. V týchto súvislostiach sa jej najnovšia sochárska tvorba na jednej strane môže javiť prekvapivo, hoci vzhľadom na jej stredoškolské štúdium keramiky opodstatnenie má a navyše aj tu Hrachovinovej prejav jasne nadväzuje na jej maliarske vyjadrovacie prvky. Kým predtým vzdialené odkazy na časti ľudského tela realizovala na ploche plátna, teraz analogicky hľadá minimálnu mieru konkretizácie odkazujúcej na figúru v sadrovej hmote.

Ako sme spomenuli v úvode, Bleyovej dielo je uzavreté a ako také ho možno hodnotiť ako celok v konkrétnom kontexte. Naopak, tvorba Ludmily Hrachovinovej sa práve nachádza vo fáze objavovania úplne nových výrazových prostriedkov, a preto je predčasné analyzovať jej sochárske diela vo vzťahu k predošlým malbám. Napriek tomu sa tieto dve umelkyne stretli vo vízii abstrakcie ľudského tela. Obe, hoci každá po svojom a v odlišnom médiu, hľadajú spôsoby ako pracovať s hmotou. Experimentujú s vyjadrovacími prostriedkami, aby dospeli k ideálnej miere náznaku. Svoje objekty zbavujú kontextu, aby mohli upriamiť pozornosť na ich podstatu. Popri podobnosti v umeleckom zámere nachádzame medzi autorkami vo vzťahu k týmto konkrétnym dielam ešte jednu súvislosť. Hoci s päťdesiatročným odstupom, umelkyne vytvorili vystavené diela v približne rovnakom veku. Na druhej strane ostatné faktory, ako spomínaný generačný rozdiel, obohacujú styčný bod a vytvárajú inšpiratívne napätie.

The concept of this exhibition, which features two artists who differ in their generational background and in their artistic forms, is based on a unique common point we can find in the works of both, though in different phases of their artistic production. It is the search for a sufficient degree of abstraction to maintain recognizable figurative elements. The photographs by Oľga Bleyová, who died in 2019, represent a completed body of work, including portraits, reportage, still-lives and, best known of all, female nudes. She kept on returning to this subject throughout her life and the viewer can notice certain variations in her approach. However, all of her approaches clearly demonstrate an attempt to simplify the motif of the body into an essence that can still be recognized and is able to carry the message of female beauty. In Bleyová's nudes we can identify two basic, parallel lines of simplification. One, which is rather graphic, works with the outlines of the body's curves and eliminates them to the point of creating a two-dimensional effect, while light and shadow are limited to nearly black and white. The other line, which works with light and shadow in a sculptural manner, uses a broad scale of grey to model the mass of a human torso and articulate three-dimensionality. It needs to be said that these two lines do not exist separately. They often interconnect in one work. The author experiments with them to find still new ways to abstract femininity, from subtlety to sculpturality, from the focus on a body close-up to a compact composition of a mirrored image.

While the nudes by Oľga Bleyová can without any doubt be considered among her most distinctive work, the artistic process of Ludmila Hrachovinová, representing the young – or rather the younger middle – generation of artists, is still open to new means of expression. Hrachovinová has appeared on the artistic scene as a painter whose work has been characterised by an overlap to performance. In her large-format canvas she has demonstrated tendencies towards abstraction, with subtle hints of anthropomorphic shapes, seemingly out of context. In this respect, her recent sculptures might be viewed as being out of context, though in regard to her secondary school training in ceramics it does have a foundation. Moreover, it clearly derives from her means of expression as a painter. While before there was a surface with references to parts of a human body, so now the author looks for a minimal degree of figurative concretisation in plaster.

As noted above, Bleyová's body of work is complete and as such it can be evaluated as a whole in a particular context. By contrast, Ludmila Hrachovinová is in a certain phase of discovery of entirely new means of expression and so it is too early to analyse her sculptures in relation to her paintings. Despite this fact, both artists meet in their vision of a human body in abstraction. Both, though each in her own way and in a different medium, search for possibilities to work with a solid mass. They experiment with their means of expression to achieve an ideal degree of suggestion. They strip their objects of context to focus on their essence. Along with the similarity in their artistic concept, we find one more connection between both authors in relation to the exhibited works: though separated in age by fifty years, they created the exhibited works when each was about the same age. Meanwhile, other factors, such as the above-mentioned generational difference, enrich this common meeting point and create an inspirational tension.

Cover photo:
Olga Bleyová, Nude I., 1966

Installation view:
*Ludmila Hrachovinová,
Pressing into the Emptiness I.,
2020/21*

Adresa / Location: Kúpeľná 1, Bratislava (Entry from Palackého St. / Vstup z Palackého ul.)
Otváracie hodiny: Štvrtok - Sobota: 15:00 - 19:00 / Opening hours: Thursday - Saturday: 3 PM - 7 PM
www.fogbratislava.sk / [@fogbratislava](https://www.instagram.com/fogbratislava)

Partneri / Partners:

Galériu z verejných zdrojov podporil Fond na podporu umenia.

U. fond na podporu umenia

OFF

BRIGHT
digital printing company

bittner
member of bittner group | print

FLORI